

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 39/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a zo sudcov Ladislava Duditřa a Miroslava Duriřa (sudca spravodajca) predbeřne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Máriou Čechovou, Lipová 18/C, Viničné, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 10/2017, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. Máriou Čechovou,

ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 10/2017 (ďalej aj „napadnuté trestné konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ bol v napadnutom trestnom konaní obžalovaný z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ uviedol, že obžaloba bola v napadnutom trestnom konaní podaná už v roku 2017 a do podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho vine a treste. Sťažovateľ tvrdí, že je v právnej neistote, pretože vzhľadom na v iných konaniach uložené tresty mu mohol byť aj pri právoplatnom rozhodnutí okresného súdu uložený súhrnný trest, ktorý už mohol vykonať, resp. vzhľadom na závažnosť predmetného trestného činu (v porovnaní s ostatnými trestnými činmi, z ktorých je obvinený) mohlo byť upustené od jeho potrestania a mohol sa zaradiť do pracovného života. Tiež zdôraznil, že po troch rokoch od podania obžaloby už môžu svedkovia zabúdať.

3. Sťažovateľ poukázal aj na skutočnosť, že predsedovi okresného súdu 12. februára 2019 adresoval sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda okresného súdu podaním z 15. marca 2019 vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal pritom na skutočnosť, že konajúca sudkyňa v napadnutej trestnej veci bola limitovaná inými trestnými konaniami vedenými proti sťažovateľovi.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal jeho ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a aby po jej prijatí rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na spravodlivé prerokovanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 3 T 10/2017 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 10/2017 a Krajskému súdu v Nitre 4 To 4/2020 prikazuje konať bez zbytočných prietahov

3. Okresný súd Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 10/2017 je povinný zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

4. Okresný súd Topoľčany je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 450,29 (2 x 1/6 t. j. 177 eur + 2 x 10,62 eur = 375,24 eura a DPH vo výške 75,05 eur) na účet jeho právneho zástupcu do 2 mesiacov od doručenia nálezu.“

II.

Chronológia úkonov okresného súdu

5. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 3 T 10/2017 zistil tento priebeh napadnutého trestného konania:

- Dňa 28. júna 2017 bola podaná obžaloba na sťažovateľa.
- Dňa 29. júna 2017 okresný súd vydal trestný rozkaz.
- Dňa 4. septembra 2017 sťažovateľ podal odpor proti trestnému rozkazu.
- Dňa 6. septembra 2017 okresný súd zaslal stranám procesné výzvy a nariadil termín pojednávania na 27. september 2017.
- Dňa 20. septembra 2017 okresný súd zmenil termín pojednávania na 18. október 2017.
- Dňa 19. septembra 2017 obhajca sťažovateľa doručil súdu návrh na vykonanie dokazovania.
- Dňa 10. októbra 2017 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti a návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu.
- Dňa 18. októbra 2017 okresný súd konštatoval, že návrh sťažovateľa z 10. októbra 2017 nebránil okresnému súdu vykonať hlavné pojednávanie, pretože neobsahoval dôležitý dôvod podľa § 23 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), súd preto pojednávanie vykonal a následne ho odročil na neurčito na účely vyžiadania odpisu z registra trestov

sťažovateľa a viacerých spisov z trestných konaní vedených proti sťažovateľovi na iných súdoch.

- Dňa 25. októbra 2017 okresný súd predložil súdny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu sťažovateľa z 10. októbra 2017.

- Dňa 27. októbra 2017 najvyšší súd vrátil súdny spis okresnému súdu bez meritórneho rozhodnutia, pretože jeho podkladom bola námietka zaujatosti, o ktorej sa nekoná (procesný postup súdu, § 32 ods. 6 Trestného poriadku, pozn.).

- Dňa 31. októbra 2017 okresný súd stanovil termín pojednávania na 29. november 2017 a vyžiadal súvisiaci súdny spis Okresného súdu Trnava.

- Dňa 6. novembra 2017 sťažovateľ adresoval okresnému súdu žiadosť o konanie hlavného pojednávania bez jeho prítomnosti.

- Dňa 7. novembra 2017 okresný súd predložil súdny spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie vecí.

- Dňa 8. novembra 2017 najvyšší súd uznesením rozhodol, že predmetná trestná vec sa okresnému súdu neodníma.

- Dňa 15. novembra 2017 sťažovateľ znova podal námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi.

- Dňa 21. novembra 2017 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie poškodeného v predmetnom trestnom konaní.

- Dňa 29. novembra 2017 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, na ktorom sa okresný súd najprv vysporiadal s námietkou zaujatosti a následne pokračoval v dokazovaní; pojednávanie odročil na neurčito.

- Dňa 18. decembra 2017 najvyšší súd postúpil okresnému súdu sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal, že vec nebola odňatá okresnému súdu.

- Dňa 1. marca 2018 okresný súd zisťoval stav konania na Okresnom súde Galanta týkajúceho sa rozhodovania o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania, ktorú okresný súd vyhodnotil ako prekážku pre rozhodnutie v danej veci.

- Dňa 20. júna 2018 okresný súd zisťoval stav iných trestných konaní proti sťažovateľovi.

- Dňa 24. septembra 2018 Okresný súd Galanta predložil okresnému súdu uznesenie, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania (právoplatné 3. júla 2018, pozn.).

- Dňa 8. októbra 2018 a znova 10. apríla 2019 Okresná prokuratúra Topoľčany (ďalej len „prokuratúra“) žiadala o oznámenie stavu konania v predmetnej trestnej veci.

- Dňa 17. apríla 2019 okresný súd na žiadosť prokuratúry poukázal, že čaká na súdne spisy, ktoré potreboval pripojiť na vydanie rozhodnutia.

- Dňa 21. augusta 2019 okresný súd uznesením zrušil ustanovenie obhajcu sťažovateľovi.

- Dňa 23. augusta 2019 okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania na 30. september 2019.

- Dňa 30. septembra 2019 okresný súd na hlavnom pojednávaní vyniesol odsudzujúci rozsudok proti sťažovateľovi.

- Dňa 7. októbra 2019 sa proti predmetnému rozsudku odvolal prokurátor.

- Dňa 14. novembra 2019 sa proti predmetnému rozsudku odvolal aj sťažovateľ.

- Dňa 13. novembra 2019 okresný súd rozhodol uznesením o priznaní trov právneho zastúpenia obhajcu sťažovateľa.

- Dňa 14. novembra 2019 okresný súd opatrením ustanovil sťažovateľovi nového obhajcu.

- Dňa 9. januára 2020 okresný súd predložil súdny spis Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaniach.

- Dňa 17. júna 2020 sťažovateľ adresoval krajskému súdu návrh na doplnenie dokazovania.

- Dňa 22. júna 2020 sťažovateľ navrhoval vylúčiť z konania a rozhodovania v predmetnej veci všetkých trestných sudcov krajského súdu.

- Dňa 7. júla 2020 po zosumarizovaní všetkých vyjadrení sudcov krajského súdu bol návrh sťažovateľa predložený najvyššiemu súdu.

- Dňa 27. júla 2020 krajskému súdu bolo doručené uznesenie najvyššieho súdu z 22. júla 2020, ktorým neodňal vec krajskému súdu.

- Dňa 1. októbra 2020 krajský súd vykonal verejné zasadnutie a následne uznesením zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (z dôvodu, že obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, pozn.).

III.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy (ústavná sťažnosť).

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania ústavný súd predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.

Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q) r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti namietal, že napadnutým postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

IV.A K namietanému porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy

16. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti namietal porušenie čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom porušenie oboch článkov podľa neho predstavovalo porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je ale obsahom iba čl. 48 ods. 2 ústavy. Nie je zároveň obsahom čl. 46 ods. 1 ústavy (takáto duplicita by bola nadbytočná, pozn.). Sťažovateľ zároveň vo svojej ústavnej sťažnosti neuviedol ani náznak argumentácie, z ktorej by bolo možné vyvodiť akékoľvek porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

17. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok podstatnej zákonom predpísanej náležitosti ustanovenej v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde (m. m. III. ÚS 241/2013, III. ÚS 313/2016). Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorý bol zastúpený aj právnu zástupkyňou, v časti namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám.

18. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí tejto časti ústavnej sťažnosti, ale aj esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov tejto časti ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019).

19. Ústavný súd musel preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom.

IV.B K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru

20. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne (napr. IV. ÚS 160/2018).

21. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

22. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

23. Z už uvedenej chronológie vyplýva, že v období od podania obžaloby v priebehu roka 2017 bol okresný súd aktívny a konal efektívne. Aktivita okresného súdu znateľne ustala v priebehu roka 2018 a v prvej polovici roka 2019, keď prakticky iba čakal na odpovede na svoje žiadosti o súčinnosť iných súdov, na ktorých prebiehali (resp. prebiehajú) iné trestné konania proti s'ťažovateľovi. Z pripojeného súdneho spisu vyplýva, že proti s'ťažovateľovi bolo/je vedených viacero trestných konaní (na Okresnom súde Bratislava III, Okresnom súde Pezinok, Okresnom súde Galanta, Okresnom súde Trnava a Okresnom súde Malacky, pozn.). Následne v druhej polovici roka 2019 vydal okresný súd odsudzujúci rozsudok. Väčšinu roka 2020 potom prebiehalo odvolacie konanie na krajskom súde. Je pravda, že trestné konanie už prebieha 3 a pol roka a ešte stále nie je právoplatne ukončené (z toho 2 a pol roka na okresnom súde, pozn.), ale ústavný súd v postupe okresného súdu neidentifikoval žiadne obdobie neodôvodnenej nečinnosti. Okresný súd a aj krajský súd konali promptne a bez priet'ahov aj pri vyhodnocovaní neodôvodnených a bezpredmetných procesných podaní s'ťažovateľa (námietky zaujatosti založené na procesnom postupe súdu a žiadosti o odňatie a prikázanie veci iným súdom, pozn.). Okresnému súdu mohol ústavný súd vytknúť iba neefektívny postup, pre ktorý krajský súd zrušil jeho rozsudok z dôvodu procesného pochybenia. Na záver ústavný súd konštatuje, že s'ťažovateľ vo svojej ústavnej s'ťažnosti neuviedol žiadny konkrétny moment nečinnosti alebo nehospodárneho, resp. neefektívneho postupu okresného súdu.

24. Po preskúmaní ústavnej s'ťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom trestnom konaní ústavný súd aj s poukazom na celkovú dĺžku konania uzavrel, že v tomto

prípade nemali nedostatky v postupe okresného súdu takú ústavnoprávnu intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

25. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

26. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti okresný súd v napadnutom trestnom konaní konal neefektívne alebo by sa dopustil neodôvodnenej nečinnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2021

Libor Duľa
predseda senátu